

мравка-та додѣ е на видѣло ще има денъ, а додѣ е натъмно ще има нощъ, и тя ако бы могла да говори щяше ви каже, че кандилце-то ѝ изгрѣва, връви нагорѣ и захожда. Тука явно глядате, че мравкѫ-тѫ лъже око, защо кандилце-то не ся мѣсти, а тя заедно съ тыквѫ-тѫ ся връти та дохожда ту камъ кандилце-то на видѣло, ту откамъ другѫ-тѫ странѫ на тъмно. Така и нась лъже око, защо-то и нie сми хыляды пакти по-дребни отъ мравкѫ-тѫ наспротивъ земъ-тѫ, слънце-то и небесно-то пространство.

Като знаете вече какъ става денъ и нощъ по земъ-тѫ вые лесно ся същате, че слънце-то или друга нѣкоя звѣзда кога-то зайде за нась, въ също-то врѣмя не захожда за всички мѣста по земъ-тѫ. Хора, кои-то живѣятъ по-камъ западъ отъ нась, има да видятъ слънце-то еще за много врѣмя, откакъ зайде намъ и колко-то сѫ по-камъ западъ толкова по-късно ще имъ зайде слънце. Наопакы за мѣста, по-камъ истокъ отъ нась слънце-то и звѣзды-ты щѫть изгрѣватъ по-рано. Оттука ся разбира, че когато намъ изгрѣва слънце, на по-источни мѣста е вече обѣдъ и пладне, и кога-то стане намъ пладне тѣмъ ще е вече вечеръ; а пакъ за мѣста по-западни отъ наше-то мѣсто, ще е все по-рано, така що-то, когато намъ мръкне, на нѣкои отъ тѣхъ ще да е еще пладне, а пакъ на нѣкои мѣста зора ще ся пука. По това що казахмы ако бы могълъ чловѣкъ да тръчи така бръзо, както ся връти земя-та, той непрѣстайно тръчешкомъ камъ западъ все бы глядалъ слънце да грѣе.

Итака защо-то земя-та е валчеста слънце-то ѝ грѣе само на единъ половинѫ, а на другѫ-тѫ ѝ половинѫ въ това врѣмя е тъмно; а като ся връти непрѣ-